

Dosarul nr. 3ra-1606/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zmuncila Anatolie împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2017, Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova solicitând anularea ordinului nr. 116-p din 03 februarie 2017 privind concedierea ca fiind ilegal, restabilirea în funcția deținută până la eliberarea din funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu din data concedierii și până la restabilirea în funcție, încasarea sumei de 15 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 6000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin ordinul nr. 116-p din 03 februarie 2017 s-a dispus încetarea raporturilor sale de serviciu cu Serviciul Vamal al Republicii Moldova. Reclamantul a indicat că nu este de acord cu acest ordin.

Reclamantul a relevat că, la emiterea ordinului menționat au fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1) Codul muncii, prin faptul că nu i s-a propus o altă funcție odată cu preavizarea; nu i-a fost acordată o zi lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu, pentru căutarea unui alt loc de muncă, conform art. 88 alin. (1), lit. f) Codul Muncii; nu i-a fost respectat dreptul preferențial de menținere la lucru în cazul reducerii numărului sau statelor de personal conform prevederilor art. 183 Codul muncii, având un stagiu mai mare de 9 ani în organele vamale; concedierea s-a dispus în perioada aflării salariatului în concediul medical și a lipsit acordul organului sindical.

În susținerea acțiunii reclamantul a invocat prevederile art. 87 al Codului Muncii, susținând că a fost demis din funcție fără acordul organului sindical și că ordinul nr. 116-p din 03 februarie 2017 i-a fost adus la cunoștință la 18 februarie 2017, după ce a revenit din concediul medical.

Pe parcursul judecării cauzei, reclamantul a depus cerere de completare a pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat repunerea în termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată, în temeiul art. 116 CPC (f.d.123-124).

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 5, 8, 86, 88 și 183 Codul muncii, art. 16-17 și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art.116 și art. 166-167 Codul de procedură civilă.

Prin hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 116-p din 03 februarie 2017, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu și repararea prejudiciului moral în cuantum de 15 000 de lei.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Zmuncila Anatolie și s-a menținut hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei contestate instanța de apel a indicat că cererea de repunere în termen este neîntemeiată.

La 24 septembrie 2018, Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că la emiterea deciziei contestate instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat corect legislația și a încălcat normele de drept material și procedural.

A mai indicat reclamantul că în perioada 02 februarie 2017 – 18 februarie 2018 s-a aflat în concediu medical, ceea ce se confirmă prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 262028 din 012 februarie 2017 (anexat la materialele cauzei), ceea ce înseamnă că soluția instanței de apel se află în contradicție cu art. 116 Codul de procedură civilă, deoarece din motive întemeiate a fost în imposibilitate de a se adresa în instanța de judecată în termenul de 30 de zile de la data când a recepționat înștiințarea despre emiterea ordinului de eliberare din funcție.

A relevat că, contrar prevederilor art. 183 din Codul muncii, cu toate că are un stagiu de mai mult de 9 ani în cadrul organelor vamale și mai are și persoane la întreținere, angajatorul nu a respectat dreptul de preferință a lui Zmuncilă Anatolie referitor la menținerea la lucru în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal.

A mai subliniat că intimatul a încălcat și procedura de preavizare. Astfel, prin ordinul de preavizare nr. 1274-p din 24 noiembrie 2016 au fost preavizați doar angajații Biroului Vamal Chișinău incluși în anexa la acest ordin. Zmuncilă Anatolie nu se regăsește în anexa respectivă.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 iunie 2018, iar Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru a declarat recurs la 24 septembrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate participanților la proces la 26 iulie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 200), însă la materialele dosarului date care ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces lipsesc. Astfel, recursul declarat la 24 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zmuncila Anatolie, reprezentat de avocatul Balan Petru împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat